

השבון עובר ושב שכה ברוק

דמויות בנוף

שמאלנים לג'ו מקרתי שלה, שבסך הכל רצה לרדוף קומוניסטים ולחזור הביתה בשלום. הם עושים ממנו מופרע מעורר בחילה, החולם שקומוניסטים רודפים אחריו, ומסיים את חייו בבית-חולים לחולי-רוח. אמנם כל אלה נשענים על עובדות ואמת, אבל ממתי צריך להר- אות בסרט דווקא את האמת? שהרי לכל אמת, כידוע, יש שני צדדים, ולכל צד של האמת, כידוע, יש שני פנים, ואילו כל פן, כידוע, אפשר לבדוק מ- שתי בחינות, וכן הלאה.

אז, כפי שמנסחת זאת הגברת מן הצנטרל: „האם מחנכי הדור בטלויזיה זיה שלנו, באמת חושבים שסרט תעמור- לה מן הסוג הגס והפשט ביותר, שכור- לו עשוי בשחור לבן, ואין בו ספיקות ותחיות... יכול באמת להשפיע על הצור- פה הישראלי?”

והגברת מן הצנטרל מסיימת, כמובן בעוד שאלה. האם היו קומוניסטים ו- סתם שמאלנים יפיינפס בארצות-הברית בתקופת מקרתי? היו, היא טוענת.

וכאן באה, כמובן, שורת המחץ. ש- הרי כל הסיפור הזה, של מה שקרה בשנות החמישים המוקדמות בארצות- הברית, לא היה מעניין כלל, אילמלא ההשלכות. והרי ההשלכה: גם אצלנו, טוענת הגברת המרכזית, יש קומוניס- טים ושמאלנים יפיינפס. זאת החשלי- כה, ומה המסקנה? המסקנה היא ש- איזה מקרתי אצלנו בעצם לא היה מוזיק כליכך, ולכן יצאה חמתה של ה- גברת על הסרט שהוצג בטלויזיה, שבו מוצג המקור.

ומי שחושב שהגברת מן הצנטרל הוא

פרי הדמיון החולני של איזה שמאלני יפיינפס, לא טועה כלל-וכלל, שהרי רק דימיון חולני יכול לברוא משהו כזה.

ליברל

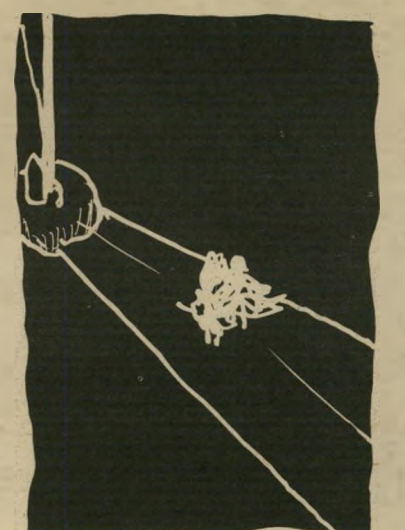
הליברל הוא משהו בין 25 ל-30 מבחינת הגיל הביולוגי, אבל לגיל ה- ביולוגי אין שום שייכות להיסטוריה. הליברל כבר עבר כליכך הרבה בחייו הקצרים, שלא תוכלו לחדש לו כבר כלום. הוא עייף מאיזמים, הליברל, וביחוד הוא עייף מאנשים שעדיין יש להם איזמים. הם מזכירים לו את עצ- מו, כמו שהוא היה בגיל 18. אז גם לו היו איזמים, והוא האמין בהם, אבל עכשיו, כשהוא כבר מנוסה וגם ותיק, הוא יודע ששקר האיום. זה, הוא טוען, הוא האיום היחיד שהוא מאמין בו, ואף אחד לא יוכל לקחת את זה ממנו. קחו, למשל, את הפגנת שלום-עכשיו. זה לא מצחיק? באים אנשים נחמדים

איש אש"ף
לא לא ג'ינג'ים

כאלה — גם הוא היה פעם כזה — וכמו איזה בנתונות-יועור עומדים עם סיסמות שיש עליהן סימני-קריאה לרוב. סימני-קריאה מצחיקים את הלי- ברל. גם הצד השני לא יותר טוב, הוא חושב לעצמו. הפנאטים האלה של בנין — גם הוא היה פעם כזה — וגם הם עם סימני-הקריאה שלהם.

אם תשאלו אותו, אז אין שום ערך לכל הדברים מהסוג הזה, הפגנות, הצ' הרות, מחאות, קישקושים. מה שקובע

זכוב על המאוורר
להביט במראה

עוד התערבויות

מצד אחד אני באמת לא אוהב לזרות מלח על פצעים ולחטט בתוך המוגלה ודברים כאלה, אבל מצד שני התאוונה שלי להתערבויות מעבירה אותי על דעתי. פשוט לא יתכן שאני אראה איזה סיכוי להתערבות הגונה (שהיא התערבות כזאת שאין לי סיכוי להפסיד בה) ואתן לו לעבור על ידי.

אז יש הצעה לכמה התערבויות.

עם ראשי-הממשלה מנחם בגין, למשל, אני מוכן להתערב שאם לא יהיה איזה הסדר בין ישראל ובין הפלסטינים, עוד יהיו קטיושות על קריית-שמונה. אני לא מדבר על שאר-ישוב, שלשם שיגור קטיושות על קריית-שמונה. אחרי הכל, קטיושה, אחרי שבגין אמר שלא יהיו אבל זה לא קריית-שמונה עצמה, נניח.

ואלה תנאי ההתערבות: מר בנין ואנוכי נפקיד אצל צד ניטראלי, שאין לו שום דיעה ושום עמדה בעניין זה — כמו מר שמעון פרס למשל — צ'ק על סכום שייקבע, ועל צ'ק יהיה כתוב התאריך של היום בעוד שנתיים. אם תוך שנתיים אין קטיושות זוכה בגין (או ירשיו). אם יש — אני זוכה (או ירשיו). אם אתם שמים לב, אני מדבר על שנתיים. קצת קשה לכתוב את התאריך של הנצח, שעליו מדבר מר בנין. אגב, ההתערבות הזאת פתוחה, מצדי, וכל אחד יכול להצטרף אליה. אין לי שום חיבה מיוחדת לכסף של מר בנין דווקא. כולנו ראינו את התלוש שלו, באמת לא משהו מיוחד.

התערבות כזאת בדיוק אני מוכן לעשות עם מר דב בן-מאיר, אשר הודיע כי הפלישה של ישראל לבנון, מה שנקרא „מבצע שלום הגליל“, חיסלה את הטירוור הבינלאומי והצילה את נאט"ו. אני מוכן להתעלם מכל ההתפרצויות הקלות של הימים האחרונים, ולא להביא אותן בחשבון.

כאן אני אפילו לא מתנה את ההתערבות בהסדר בין ישראל לאש"ף, וגם טווח הזמן שאני מציע הוא קצר בהרבה: שבועיים ימים. אם לא יהיו פעולות טירור בתוך שבועיים ימים מרגע ההתערבות — זוכה החבר בן-מאיר. אם יש — זוכה החבר החתום מעלה. איך זה?

אין צורך לומר שגם ההתערבות הזאת פתוחה לקהל הרחב. בכלל, אני מוכן לקבל הצעות להתערבויות בקשר לכל דבר שאומרים שרינו וח"כינו. כל תחזית שלהם באשר לעתיד — אני מתערב בשקט שיחיה להיפך, על כל סכום, עם כל אחד!

הוא הכוח. את זה הוא למד מנסיגו העשיר בחיים. ממשלה רוצה? ממשלה עושה. בשעה הזאת אי-אפשר לקבוע אם זה טוב או לא טוב. צריך להכות לתוצאות. טיב האירוע נקבע על-פי תוצ- אותי, טוען הליברל. כמובן שלכל אחד יש זכות לומר את דעתו — שהרי זאת תמצית הליברליזם — אבל הליברל עז- מו מחכה לתוצאות כדי לומר את דע- תו. יהיו תוצאות טובות? סימן שהיה בסדר. יהיו תוצאות רעות? סימן שהיה רע. מי יכול להתווכח עם טיעון כזה? ובניתיים הליברל מפקח כשהוא ר" אה תמונות של הרג והרס. זו סתם תעמולה. כל צד יכול להציג את ההרג וההרס שנוחים למסרתו, אנחנו הרי כבר ראינו את זה.

הוא משרך רגליו לאיזו אסיפה פו- ליטית כדי לכתוב עליה לעיתון שלו, ומתאר את הגרביים הצבעוניות של זאת מהשורה הראשונה, את הפימה הכפולה של הנהג של הפוליטיקאי ואת הזבזב בים שמטיילים על המאוורר. בינינו, מה זה חשוב מה שפוליטיקאי אומר? חשור- בה התוצאה: כתבה נחמדה בעיתון. כך, כמעט שכחתי, מי שחושב שאני המ- צאתי את הליברל הזה, שילך להציץ במראה.

הרדיקל

אתם לא תספרו לרדיקל מה זה טוב, ומה זה רע. מה שמבדיל בין הרדיקל מצד אחד ובין הצנטרל והליברל מצד שני הוא, שהרדיקל לא מדבר סחור- סחור, וגם לא מחכה שהכל ייגמר כדי לומר מה דעתו.

אז ככה: צריך כמובן לפתור את הבעיה הפלסטינית. אם יש משהו ש- מוכיח את זה, זו בדיוק המילחמה הזאת. כל דבר מוכיח את זה אצלו. אבל כבר לא חוכמה להגיד כך היום, כי הרבה אנשים אומרים את זה. לכן עושה הרדיקל צעד אמיץ נוסף, ואומר שצריך לפתור את הבעיה הפלסטינית צריך להידבר „עם כל גורם שהפלס- טינים רואים בו מייצג שלהם, או שה- עולם רואה בו מייצג שלהם, או כל גורם מייצג אחר“, משהו כזה, בכל אופן, או דומה לו.

לרדיקל אין אשליות. להיפך. צריך להידבר עם הפלסטינים ועם המייצגים שלהם דווקא בגלל שבגין בעצם צודק, והם חיות אכזריות, פחדנים מוגילב, ובקושי בני-אדם. אמנם הרדיקל כועס על בגין שומר סתם „חיות דורוגליות“, אבל בסתר-ליבו ובחוגים פנימיים הוא מודה שזה נכון.

אז זהו, נתחיל לסכם. הרדיקל חו- שב שצריך לדבר עם נציגי הפלסטינים, אלא מה, יש כמה תנאים. ראשית, לא ברור לו לרדיקל למה אש"ף הם לא ג'ינג'ים. איפה נשמע דבר כזה, שיש- אל תנהל משאומתן עם ארגון שאין בו ג'ינג'ים? ועוד משהו שלא ברור ל- רדיקל הוא, למה אין לנציגות הפלס- טינית המוסכמת אנשים שנועלים נע- ליים מספר 43. הכל יש להם שם, מספר 42? יש. מספר 44? יש. אבל מספר 43 אין, ולזה ישראל לא תוכל להסכים.

ויש עוד כמה דברים שמפריעים, ב- עצם, לרדיקל. כמו למשל עניין העי- תוי. מאז ומתמיד היה עניין העיתוי חשוב. בואו ניתן לרוחות להרגע קצת. עכשיו יש מילחמה, וידי כולם מגוא- לת בדם. אז ניתן לדם להתיישב קצת, ואז נתחיל לדבר. אוי, כן, הרדיקל כמי- עט שכה. זה פשוט לא בא בחשבון ש- נדבר עד שנציגי הפלסטינים יילמדו לשיר את התיקוה. אתה מתאר לעצ- מך מצב שבו, כאשר יניפו את דגלי ישראל ופלסטין זה לצד זה, הפלסטי- נים יעמדו עם פה סתום ולא ידעו את מילות ההימנון הלאומי שלנו בעל- פה? אז בבקשה.

ומי שסבור שהרדיקל זה סתם משל, שירוץ לקנות עיתון.

כל האחרים

אין כל האחרים. אחרי כל מה ש- עשו הנאצים ליהודים, יהודי טוב יכול להיות רק צנטרל, ליברל או רדיקל. כל האחרים נמחקים מדברי-הימים, וזה רשמי לגמרי.

סנמור מקרתי
מה שהשמאלנים עשו ממנו

יהודים יהיו פשיסטים. מכיוון שכך, מתחילה המפה הפוליטית בישראל מן המרכז. אין ימין.

צנטרל

הגברת מן הצנטרל כועסת במיוחד על כך שהראו לנו סרט מגמתי על או- דות הסנאטור מקרתי, כואב לה שככה מציגים איש כמוהו: במראהו החיצוני הוא דומה לרב קצבים או אנס אלים וגם חולני, כשהיה ילד בקושי סיים ביו-ספר עממי, חבריו, אחיו ואביו סלי- דו ממנו, בקרבות הוא לא השתתף, אך למרות זאת הוא אוהב להתחזות כגיבור מילחמה.

הנה, מה שעושים יוצרי הסרט ה-